

Arrest

nr. 349 103 van 25 juni 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VANDEWALLE
 Koopvaardijlaan 13
 9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Palestijnse origine te zijn, op 4 april 2024 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 8 maart 2024 inzake de aanvraag gezinshereniging.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2026 met toepassing van artikel 39/73, oud, van voormelde wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 13 mei 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

“De bestreden beslissing betreft volgens de verzoekende partijen “de beslissing inzake de aanvraag gezinshereniging genomen, door de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, Asiel en Migratie dd. 08.03.2024”.

Het ingestelde beroep komt onontvankelijk voor.

De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op. Zij verwoordt het als volgt in de nota met opmerkingen:

“(…)

De verweerder stelt vast dat het beroep van de verzoekende partij gericht is tegen ‘de beslissing van 08.03.2024’, waarbij door de gemachtigde van de Staatssecretaris werd vastgesteld dat het kind van verzoekende partij niet over de Belgische nationaliteit beschikt.

De brief van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie aan de burgemeester van Antwerpen, die aan verzoekers ter kennis werd gebracht op 08.03.2024, is geen aanvechtbare rechtshandeling.

Immers worden verzoekers louter geïnformeerd dat de referentiepersoon geen Belgische onderdaan is.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt inderdaad dat de referentiepersoon bij de geboorte als Belg in het rijksregister werd ingeschreven, dit niettegenstaande de beide ouders van de referentiepersoon de Palestijnse nationaliteit bezitten en overeenkomstig het Wetboek van de Belgische nationaliteit de minderjarige referentiepersoon eveneens de Palestijnse nationaliteit heeft.

Terwijl artikel 10, §3 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit zeer uitdrukkelijk het volgende stipuleert:

“§ 3. Het kind aan wie de Belgische nationaliteit krachtens dit artikel is toegekend, behoudt die nationaliteit zolang niet is aangetoond, voordat het de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt of ontvoegd is voor die leeftijd, dat het een vreemde nationaliteit bezit.”

Aldus blijkt uit voormelde bepaling van het Wetboek van de Belgische nationaliteit zeer uitdrukkelijk dat -zelfs indien aan het minderjarige kind van de verzoekende partij ten onrechte de Belgische nationaliteit werd toegekend bij geboorte- deze nationaliteit niet behouden kan blijven, zodra is vastgesteld dat het kind over een vreemde nationaliteit beschikt.

Bijgevolg werd door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie wel degelijk terecht vastgesteld dat dient te worden nagegaan of het kind wel degelijk staatloos is, gelet op het feit dat de ouders van de minderjarige referentiepersoon de Palestijnse nationaliteit hebben.

Verweerder verduidelijkt verder dat een beroep tot nietigverklaring krachtens de artt. 39/2, §2 en 39/82, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980, een beslissing of bestuurshandeling tot voorwerp moet hebben. Desbetreffend dient voor het begrip 'beslissing' teruggegrepen worden naar de inhoud die de Raad van State er in zijn contentieux aan geeft (Gedr. St. Kamer, 2005-206, nr. 2479/001,83).

Aldus dient onder een 'beslissing' of 'bestuurshandeling' te worden verstaan een handeling waarbij wordt beoogd een wijziging aan te brengen in de bestaande rechtstoestand van de betrokkene.

(...)

Aangezien ingevolge de brief van 08.03.2024 geen einde wordt gesteld aan enigerlei verblijfsrecht en evenmin wijzigingen worden aangebracht in de bestaande rechtstoestand van de verzoekende partij, kan deze brief bezwaarlijk beschouwd worden als een aanvechtbare rechtshandeling.

De bestreden beslissing zelf heeft als dusdanig inderdaad geen rechtsgevolgen voor de verzoekende partij.

Kwestieuze brief is louter informatief, zoals daaruit duidelijk blijkt.

Aldus is de brief dd. 08.03.2024 geen voor vernietiging vatbare bestuurshandeling.

(...)

In de brief van 8 maart 2024 die de verzoekende partijen als bestreden beslissing bij hun verzoekschrift voegen informeert de verwerende partij de bevoegde diensten van de stad Antwerpen dat het kind van de verzoekende partijen H. O. de gunst werd verleend van artikel 10 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, maar dat, nu de verzoekende partijen als ouders over de Palestijnse nationaliteit lijken te beschikken, zij deze zouden kunnen doorgeven aan hun kind.

De stad Antwerpen wordt aangeraden de brief aan de verzoekende partijen ter kennis te brengen “(...) zodat zij kennis nemen van de inhoud ervan en zodat hen kan gevraagd worden de nodige inlichtingen met betrekking tot de nationaliteit van hun kind bij de Palestijnse vertegenwoordiging in België in te winnen. (...)”. De verwerende partij sluit de brief af met de volgende mededeling: “Wij vernemen graag het resultaat van de aangifte en vernemen ook graag of de burgerlijke stand de nationaliteit zal aanpassen overeenkomstig dit resultaat”.

Nu de brief van 8 maart 2024 louter informatief is en geen rechtsgevolgen teweeg brengt voor de verzoekende partijen, kan de Raad zich aansluiten bij de exceptie van de verwerende partij.

Nadat de griffie de verzoekende partijen bij brief van 9 april 2024 had geïnformeerd dat er een afschrift van de bestreden akte ontbreekt, stellen de verzoekende partijen in hun schrijven van 9 april 2024 dat de brief van 8 maart 2024 wel degelijk de bestreden akte uitmaakt. Deze brief is volgens de verzoekende partijen een "(...) nieuw soort (...) " beslissing van de verwerende partij inzake gezinshereniging. Het betreft volgens hen een (impliciete) weigering van de aanvraag gezinshereniging van de ouders met hun minderjarig kind H. O.

De Raad treedt de verzoekende partijen echter niet bij. De eigenlijke beslissingen waarbij geoordeeld wordt dat de aanvraag gezinshereniging van de verzoekende partijen niet in overweging wordt genomen, zijn, blijkens een aanvulling van het administratief dossier, deze van 9 september 2024 die aan de verzoekende partijen via een aangetekend schrijven van 23 september 2024 ter kennis werden gebracht. In deze beslissingen wordt het volgende uiteengezet:

"(...)

Er zal geen verder gevolg gegeven worden aan deze aanvraag. Betrokkene valt immers buiten het toepassingsgebied van art. 40ter gezien de referentiepersoon H.(...) O.(...) (RR: (...)) geen onderdaan van België is. Onderhavige aanvraag is dan ook zonder voorwerp geworden.

(...)"

Het stond de verzoekende partijen vrij om deze beslissingen aan te vechten, quod non.

De Raad wijst er nog op dat de verzoekende partijen ook geen belang meer lijken te hebben bij hun beroep, om de reden dat verzoeker op 11 februari 2025 werd erkend als vluchteling en nadien een aanvraag gezinshereniging werd ingediend door verzoekster ten behoeve van haar en hun kind op grond van de artikelen 10 en 12bis van de Vreemdelingenwet."

In casu heeft geen van de partijen, binnen de in artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalde termijn van vijftien dagen na het versturen van voormelde beschikking, gevraagd om te worden gehoord.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig juni tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA,

kamervoorzitter,

K. SOCCIO,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. SOCCIO

M. EKKA